

Kalėdos!

Kalėdos – bene laukiamiausia metų šventė. Jos siejasi su Kalėdų Seneliu, Kalėdų eglute, dovanų pirkimu ir dovanojimu bei mandarinais! Kalėdos švenčiamos beveik visame pasaulyje. Visi ruošiasi šiai baltai šventei: puošia namus, mokyklas, kiemus, parduotuves.

Jau pats žodis džiugina širdį. Net jei nemėgstame skubėjimo, ilgų kalėdinių dovanų sąrašų, galvos skausmo, ką reikia nupirkti, ką padovanoti draugams ir artimiesiems, Kalėdų laukiame visi. Laukiame tos šilumos ir ramybės, kuri pripildo mūsų širdis ir mūsų namus.

Kalėdos – magiška šventė, kada galime pabūti kartu su savo šeima. Kiek daug reiškia maisto gaminimas, ruošimasis šventei, eglutės puošimas. O ką jau kalbėti apie kalėdines dovanas! Dovanų pirkimas artimiesiems ir draugams sukelia nuostabius jausmus. Visi bėga į parduotuves, galvoja, kaip galėtų nustebinti savo mylimą žmogų. Šventiniai sveikinimai net iš tolimiausių giminaičių mus pasiekia per Kalėdas.

Kalėdos – gerumo, meilės ir vilties šventė. Tai proga pasakyti brangiems žmonėms, kaip juos mylime. Tai galimybė parodyti seniems draugams, kad jų dar nepamiršome. Galbūt nesugebėsime atpirti visų blogų darbų, savanaudiškų

poelgių, gal ne visada buvom nuoširdūs, įskaudinome vieni kitus, bet mes turime progą įrodyti, kad kiekvieno iš mūsų širdys yra sklidinys gerumo, atjautos, gebėjimo suprasti ir paguosti, todėl net ir papras-

čiausias buvimas šalia suteikia vilties, suteikia ramybės ir žinojimo, kad bent kelias dienas per metus pajausim vieni kitų meilę ir pasidalinsime šiluma.

Patricija KIRILOVA,
IV ga klasė

Švenčių belaukiant

rybingieji dvyliktokai – vyno kamščius. Akis džiugina kankorėžiais ir žaliuojančių augalų šakelėmis bei ryškiais kalėdiniais akcentais dekoruoti, vienas už kitą įdomesni ir gražesni vainikai.

Po parodos atidarymo trečiokai, vadovaujami mokytojos Ilonos Pužienės, padovanojo labai šiltą, Kalėdų dvasia dvelkiantį vaidinimą „Trys piemenys“. Įdomus ir puikiai paruoštas vaidinimas visiems patiko.

Daugiausiai dalyvių ir žiūrovų sulaukė Kalėdinė mugė. Skambant muzikai, būrys mokinių ir mokytojų sugužėjo prie skanėstais bei įvairiais darbeliais nusėtų stalų. Ir ko gi tik šiemet nepridarė darbščiosios mergaitės ir nagingi vaikinai! Pirkėjai džiaugėsi papuošalų

gausa: auskarais, apyrankėmis, riešinėmis, žiedais. Taip pat buvo galima įsigyti molio dirbinių, elegantiškų lėlių bei originalių atvirukų. Kaip ir visuomet, didžiausia eilė buvo prie maisto gaminių. Vafliai, sausainiai, meduoliai, keksai ir kiti gardėšiai tiesiog kvieste kvietė pirkti, ragauti. O kas nesugundė atverti pinigines, tiesiog galėjo džiaugtis smagiu renginiu. Skanūs kvapai, šventiškas spindesys, kalėdinės melodijos ir kulinariniai skanėstai leido pajusti, kad Kalėdos jau čia pat. Labai greitai jos pasibels į kiekvieno mūsų namų duris.

Džiaugiamės taip turiningai ir linksmai praleidę dieną.

Justina ŠINKŪNAITĖ,
III g klasė

Gruodžio dešimtą gimnazijoje buvo daugiau šurmulio nei įprasta: visi puošėsi, ruošėsi ateinančioms gražiausioms metų šventėms – Kalėdoms. Diena buvo skirta meninei, kultūrinei, pažintinei veiklai. Netrukus gimnazijos langai pasipuošė karpiniiais – baltais medžiais, elniais, briedžiais, stironomis, snaigėmis ir eglutėmis, skęstančiomis pusnyse. Šiemet karpinių tema – Kalėdos miške.

Antro aukšto fojė atidaryta „Kalėdinių vainikų“ paroda. 5–12 klasių mokiniai įrodė, kad išradingumui ir kruopštumui ribų nėra! Paraginti technologijų mokytojos Svetlanos Raugienės, mokiniai padarė ne tik paprastus, tradicinius vainikus, panaudodami eglės, pušies šakas, bet ir daug įvairnesnius. Vieniems pagaminti naudojo džiovintus vaisius, kitiems – šieną, šiaudus, o kū-

Ant stalų buvo daugybė skanėstų ir įvairių darbelių.

Gretos Lukošūnaitės nuotr.

Gerbiami kolegos,

netrukus užversime paskutinius praeinančių metų puslapius. Su džiaugsmu laukiame didžiosios metų šventės – Šv. Kalėdų. Puikus metas yra Kalėdos – tuomet norisi kalbėti apie tai, kas šviesu, gera ir tauru. Atsiranda tikėjimas ir viltis, kad kažkas bus kitaip – būsime sveikesni, draugiškesni, protingesni, turtingesni, taupesni, atidesni ir geresni savo tėvams, vaikams bei mokiniams. Galima vardinti be galo daug pasižadėjimų, kokie norime ar norėtume būti, ir lai tas ilgas sąrašas nesustoja.

Apie įvairius šiandienos iššūkius yra daug kalbama ir rašoma, tačiau kur kas svarbiau šiuo metu pažvelgti į save – tai metas, kuomet galime pakeisti ir keistis. Ir žinote, nereikia laukti Šv. Kalėdų ar Naujųjų metų. Imkime ir darykime, ką turime daryti ne nuo pirmadienio,

Gyčio Dapkevičiaus nuotr.

bet nuo šiandien – dabar ir čia. Būtent tai ir yra veikiausiai stipriausias postūmis mūsų norų bei siekių išsipildymo link.

Linkiu sėkmingai ir kūrybingai pradėti Naujuosius metus. Jūsų naujomis idėjomis ir pasiektais rezultatais džiaugsimės kartu.

Linksmų švenčių ir laimingų Naujųjų metų!

Gintautas KUZMA,
gimnazijos direktorius

Mieli mokytojai ir mokiniai,

artėja pačios gražiausios metų šventės – šv. Kalėdos ir Naujieji metai. Norėčiau pasveikinti visus mokytojus ir mokinius.

Mokytojams linkiu kantrybės, kūrybinio impulso naujiems darbams pradėti. Tegul Naujieji Metai būna pradžia šviesesniems mintims, geresniems darbams, nuoširdesniau bendrumui ir tikresnei vilčiai.

O mokiniams linkiu stiprios valios ir užsispyrimo, siekiant užsibrėžtų

Gretos Lukošūnaitės nuotr.

tikslų. Tegul ateinančiais metais jus aplanko gerumas, džiaugsmas, tarpusavio supratimas ir visus lydi sėkmė.

Ramių ir jaukių Šventų Kalėdų ir laimingų Naujųjų Metų!

Mokinių tarybos vardu – Modestas ŠAKALYS

Malonūs mokytojai, mieli moksleiviai,

Dusetų gimnazija man visada buvo ypatinga: ir kai ją lankiau, ir kai dabar mintyse gaivinu praeitį ar pagalvoju apie jos ateities viziją. Kai mokiausi man regėjosi, kad virš šios mokyklos plevena kažkieno paskleista paslaptis, kad ir tu čia esi ir galbūt būsi mokslo šviesos apšviestas; dabar, kai žvelgiu iš šalies ar einu koridoriais – smilteli geras jausmas: tu gali čia jaustis esąs ne svetimas... Ne daug kas gali gyvenimo kely palikti tokius ryškius ženklus!

Tikiu, kad ji ypatinga ir Jums mokytojai, nes čia jau tampate XXI amžiaus mediatoriais tarp pasaulio ir jaunimo, ir Jums moksleiviai, nes čia ieškote žinių ir nejučiomis kraunate mokyto žmogaus kraitį, kuris įrodys, ko Jūs esate verti... Argi kas gali sunaikinti ir šituos gyvenimo ženklus?

Mūsų širdys jau jaučia artėjančią naują laiko srautą, nes su juo pas mus skuba sakralios metinės šventės. Kupini vilties, kad bus daugiau gėrio, šviesos ir meilės, patikliai jų laukiame. Tikėkime, kad taip ir bus. Bet nepamirškime, kad taip bus, jei mūsų pačių sielose išvyraus gėrio troškimas ir meilė – tai, ką mums primena Šv. Kalėdų ir laiko virsmą ženklinančių Naujųjų Metų sakralumas.

Nuoširdžiai sveikinu artėjančių Šv. Kalėdų ir Naujųjų Metų progą ir linkiu visada save vertinti, kad esate išskirtinė visuomenės dalis, nuolatos apšviečiama mokslo šviesos, sugebanti ieškoti, atrasti, išdrįsti.

Visada Jūsų Donatas Čepukas.

Linkiu viską daryti su šypsena ir gera nuotaika

Mūsų gimnazija, matyt, vienintelė Lietuvoje gimnazija, teikianti ikimokyklinio ugdymo paslaugas. Nuo gegužės 1-osios Dusetų lopšelinukai bei darželinukai papildė mūsų gimnazijos mokinių būrį. Norėdami sužinoti, kaip sekasi vadovauti mažiesiems, su kokiais sunkumais susiduria, kalbiname Redą Pimpinę, lopšelio - darželio „Sartukas“ vedėją.

Šį rudenį persikėlėte į kitas patalpas. Kaip jaučiatės naujoje vietoje?

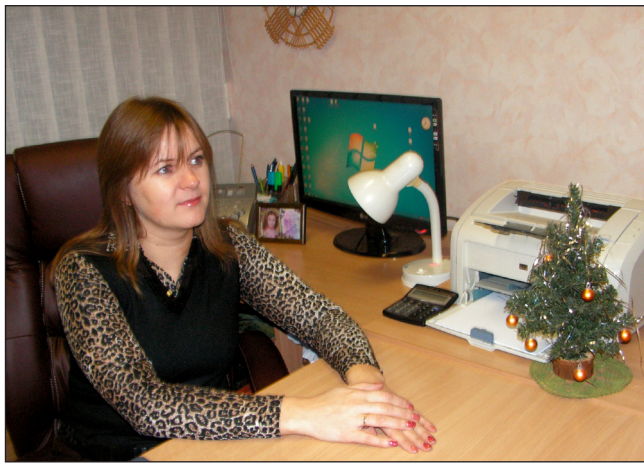
Pirmąsias dienas jaučiausi tikrai nejuokiai. Kankino nežinomybė: kas bus, kaip bus? Sunku buvo. Darželio antro aukšto patalpos buvo nepaauštos mokyklos poreikių tenkinimui, todėl sunku buvo orientuotis kur kas bus: kabinetai, valgykla, biblioteka, bendrabutis ir visa kita. Taip pat antro aukšto patalpos buvo ilgai nenaudojamos, labai apleistos, reikėjo remonto. Remontui lėšų neturėjome. Visą darėme patys, savo lėšomis. Esu labai dėkinga skyriaus darbuotojams, kurie negailėdami savo sveikatos ir laiko nuoširdžiai dirbo: dažė, tinkavo, „tampė“ baldus ir visus kitus darbus dirbo. Dabar jaučiamės gana gerai.

Kiek jūsų skyriuje yra mokinių su specialiaisiais poreikiais ir kiek ikimokyklinukų?

Mūsų ugdymo skyriuje „Sartukas“ ugdomas 21 ugdytinis, turintis specialiųjų ugdymosi poreikių, ir 37 ikimokyklinio amžiaus vaikai.

Papasakokite apie kolektyvą. Kiek žmonių jį sudaro?

Mūsų kolektyvas netoks ir mažas: pedagoginių darbuotojų yra 21, o aptarnaujančio personalo 13. Tik labai gaila, kad iš visų šių darbuotojų pilnu etatu dirbančių tik 14. Visi kiti dirba ne pilnu darbo krūviu. Su spec. skyriaus darbuotojais dirbu jau 18 metų, todėl galiu teigti, kad juos neblogai pažįstu ir esame komanda. Siek tiek buvo neramu pradėti vadovauti kolektyvui, tačiau pamačiau, kad čia dirba

Lopšelio - darželio „Sartukas“ vedėja Reda Pimpinė.

Nuotr. iš asmeninio albumo

puikūs žmonės, su kuriais yra malonu bendrauti, mane priėmė iškart šiltai. Galiu pasidžiaugti, kad mūsų, dabar jau bendras spec. skyrius su darželiu, yra draugiškas, dirba kvalifikuoti specialistai. Aišku, kaip ir visuose darbuose, pasitaiko įvairių situacijų, problemų, tačiau, stengiamės bendrai jas išspręsti. Kaip sakoma: „kas nedirba, tas neklysta“. Džiaugiuosi tokiu kolektyvu.

Zinome, kad baigėte mūsų mokyklą. Galbūt prisimenate ką nors iš

mokyklinių dienų ir galėtumėte papasakoti?

Rodos, dar taip neseniai buvau mokyklos suole, o jau 20 metų prabėgo. Mano mokykliniai metai buvo tokie: viskas griežtai, jokios demokratijos ir apie draugiškus santykius tarp vaiko ir mokytojo nebuvo jokios kalbos. Pagrindinės mokymo priemonės buvo sąsiuvinis, vadovėlis, lenta, kreida ir mokytojo žodis. Atmintyje išlikusi pradinė klasių mokytoja. Ji buvo labai rūpestinga, griežta, bet mylinti. O pati svarbiausia

mano gyvenimo mokytoja yra mano mama, kuri didelem mano džiaugsmui ir šandien yra šalia manęs.

Apie kokią specialybę galvojote, besimokydama mokykloje?

Aš daug kuo norėjau būti, dabar visko ir neprisimenu. Viliojo gydytojos, aktorės, laidų vedėjos, kūno kultūros mokytojos profesijos. Ir jas visas, kuo puikiau, išbandžiau vaikystėje. Kieme rengdavome koncertus, vaidinimus, žaisdavome įvairius situacinius žaidimus. Tik viena prisimenu, kad niekada nebuvau nei žiūrovas, nei liginis, nei mokinys, nei pirkėjas.

Kokius mokslus baigėte ir kokį išsilavinimą įgijote?

Baigiau Vilniaus pedagoginį universitetą. Įgijau edukologijos bakalaurą laipsnį. Man suteikta III-čia vadybos kvalifikacinė kategorija. Šiuo metu studijuju Lietuvos edukologijos universitete švietimo kokybės vadybą.

Na, o ką veikiate laisvalaikiu, kai nereikia dirbti ir galite poilsiauti? Ar laisvas dienas taip pat

paskiriate darbui?

Mano laisvalaikis įvairus. Dažniausiai jį stengiuosi praleisti su šeima. Radus laisvesnę valandėlę stengiuosi atsiversti įdomią knygą. Neskaitau tik fantastikos ir detektyvų. Dar mėgstu pavartyti spaudą, spręsti kryžiažodžius, žiūrėti TV. Mėgstu būti gamtoje, ypač vasarą. Dar kartais (labai retai) pažaidžiu stalo tenisą.

Tuoj kalendorius pradės skaičiuoti paskutines metų dienas. Su kokiais nuotakomis pasitinkate 2014 metus?

Pats metas ruošti didžiosioms metų šventėms. Kokie ateinantys metai bus kiekvienam, priklausys nuo mūsų pačių, nuo valdžios ir tikriausiai dar nuo daugelio veiksnių. Suprantu, kad kartais sunku, bet jei tik dejuosime, niekas nepasikeis. Norėčiau visiems palinkėti daugiau optimizmo. O kad būtų lengviau, linkiu viską daryti su šypsena ir gera nuotaika. Pagarbos vienas kitam ir sėkmės.

Karolina CVETKOVAITĖ, I ga klasė

Mums mokykloje smagu

Kai už lango krito spalvoti medžių lapai, domėjomės, kaip laikosi mūsų pirmokėliai. O krentant pirmosioms gruodžio sniegams, nutarėm aplankyti mūsų mokyklos mažiausius vaikučius – priešmokyklinukus. Tik įėjusios išvydome jaukią, šiltą, spalvingą priešmokyklinukų grupės aplinką, kuri nuteikia ir ugdomajai veiklai, ir poilsiui, ir žaidimams. Mus pasitiko būrelis mažų vaikučių: vieni sėdėjo prie stalo, o kiti drašiai ir linksmiai žaidė ant žemės su kaladėlėmis. Toks išpuolis, jog ši klasė, tarsi svajonių šalies kambarys, kuriame daugybė žaislų, vaikų piešinių, įvairių darbelių ir, žinoma, daug šypsenų. Turime prisipažinti (nors jau esame dvyliktokės), mums buvo nedrašu ir bijojome, jog vaikai nenorės atsakinėti į mūsų klausimus. Tačiau labai maloniai nustebo, kokie drašūs ir iškalbūs vaikai,

matyti linksmus, visada besišypsančius ir draugiškai nusiteikusius ugdytinius. Kartais tenka ir pastabėlę parašyti, bet taip nutinka retai, ir tik berniukams.

Regis, labai smagu priešmokyklinėje grupėje: gali žaisti, nėra jokių namų darbų, tačiau visi vieningai atsakė, jog nori jau į pirmą klasę. Kadangi jau visoje mokykloje jaučiama kalėdinė nuotaika, negalėjome išėiti iš klasės nepaklausiusios apie Kalėdas. Labai džiugu buvo sužinoti, jog vaikai mokosi kalėdinių dainelių ir žaidimų. Jau ir Kalėdų Seneliui laiška parašyti, tačiau žiemos atostogų laukia tik berniukai. Mergaitėms nereikia jokių atostogų, nes labai smagu mokykloje. Taigi, tikimės, jog laiška Kalėdų Seneliui pasieks laiku, ir jis suspės išpildyti vaikų svajones.

Ne tik priešmokyklinukams, bet ir vi-

Priešmokyklinės grupės vaikai su mokytoja Lena Budziliene.

Gyčio Dapkevičiaus nuotr.

ypač mergaitės. Jos mums papasakojo, kaip jiems visiems sekasi mokykloje. Pasakojo, kaip mokosi skaičių ir raidelių, kokius žaidimus žaidžia, kurie geri, o kurie išdykę. Jų mokytoja Lena Budzilienė patikslino, jog raideles ir skaičiuokas mokosi žaisdami įvairius žaidimus, lipdydami darbelius. Vaikučiai daug gražių žodžių pasakė ir apie savo mokytoją, kuri džiaugėsi: „Smagu

siems mokiniams bei mokytojams norime palinkėti susikaupimo advento laikotarpiu ir švenčių laukimo, gražių, spalvingų, džiaugsmingų Šventų Kalėdų bei slapčiausių norų išpildymo.

**Vilma ANDRIJAUSKAITĖ, IV ga klasė
Laura GAIDYTĖ, IV ga klasė**

Svajūnė ir Simona Stumbrytės.

Nuotr. iš asmeninio archyvo.

Linkėjimai iš Prancūzijos

Mūsų buvusios mokinės Svajūnė ir Simona Stumbrytės jau antrus metus gyvena Prancūzijoje. Mums įdomu (tikimės ir Jums), kaip joms sekasi. Štai ką jos parašė, siūlome paskaityti ir Jums.

svajūnė:

Dar besimokydama Mykolo Romerio universitete, vienam semestru buvau išvykusi į Prancūziją pagal studentų mainų programą „Erasmus“. Manau, būtent ši patirtis ir pastūmėjo, baigus studijas, susikrauti lagaminus ir sugrįžti į Prancūziją, tik šįkart neribotam laikui.

Paskutiniams studijų metais pradėjau svajoti, jog tik pasiėmusi diplomą išvyksiu į šalį, kurios pasiilgau. Savo svajonėmis ir lūkesčiais dalinausi su sese Simona, kuri taip pat norėjo išvykti kartu.

Apsispręsti nebuvo sunku, nes buvom prancūzakalbės ir jau pusmetį pagyvenusios Prancūzijoje. Teliko išsirinkti išvykimo datą ir miestą, kuriame norėtume apsistoti. Pamenu, pasiėmėme Prancūzijos žemėlapij ir

pradėjome ieškoti „būsimų namų“. Kadangi norėjome gyventi ten, kur šilta ir šalia jūros, šalia kalnų, rinkomės Prancūzijos pietus. Pasitarę su keletu draugų prancūzų išsirinkome Nica, kuri yra saugesnis miestas nei Marselis (pabaigoje rinkomės būtent iš šių dviejų). Susiderinę mano mokslų baigimo šventes, sesers išėjimą iš tuometinio darbo, tėvų atostogas – išsirinkome datą ir susikrovę lagaminus išvykome į Nica.

Dar būdamos Lietuvoje internetu susiradome gyvenamąją vietą. Sunkiausia buvo išsiskirti su tėvais... Bet nebuvo kada liūdėti, reikėjo kipti į darbo paiešką – pragyvenimas pietų kurorte nėra pigus, ir santaupos labai greitai tirpo. Pirmąsias dienas leidome naršydamos internete, palikdavome CV įvairiose kavinėse, viešbučiuose. Mūsų tikslas – susirasti bet kokią darbą, o paskui dirbdamos galėtume toliau ieškotis nuolatinio darbo. Po darbo paieškų, pavargusios, vakarus leidavome prie jūros. Visiška atgaiva kūnui ir sielai!

Mums labai pasisekė – pirmąjį darbą radome jau po dviejų savaitų. Aš palydėjau sesę, kad būtų drašiau, tačiau pasisekė ir man, nes tuo metu jiems reikėjo dviejų žmonių. Tai buvo sezoninis darbas. Lapkričio pabaigoje darbo jau neturėjome. Vėl nerimas ir paieškos. Tik šįkart paieškos buvo gerokai ilgesnės, nes žiemos metu Nica ištuštėja, darbų nebėra tiek daug kiek vasarą. Darbėmės buvome keletą mėnesių, kol vasario mėnesį sesei mane palydėjus į darbo pokalbį, mus vėl priėmė abi! Praėjus trijų mėnesių bandomajam laikotarpiui mums pasiūlė nuolatinio darbo kontraktus. Greitai jau bus dveji metai, kaip dirbame tarptautinėje kompanijoje, kuri atsakinga už įvairių oro linijų (Emirates, Air France, Delta, Easy jet ir t.t.) maisto, gėrimų ir visų kitų produktų ruošimą. Dirbdamos šioje įmonėje užsitikrinome kitų pagarbą, įrodėme, kad kartais užsienietis gali ir sugeba daugiau nei patys prancūzai. Nebuvo lengva, nes visur yra žmonių, kurie mano, jog tu nesugebi gerai kalbėti, arba kad nesugebėsi atlikti darbo, nes nemoki rašyti jų kalba ir pan. Nors mes ir rašome, ir kalbame kartais net geriau nei kiti kolegos, nes darbe yra įvairių tautybių žmonių. Mes niekada nenuleidome rankų ir darbe siekėme išmokyti ir susipažinti su kuo daugiau įvairiausių dalykų. Motyvacijos netrūko.

(Nukelta į 3 psl.)

Linkėjimai iš Prancūzijos

(Atkelta iš 2 psl.)

Neseniai mano sesė išrinko Produkcijos skyriaus vadovę. Kaip bebūtų keista ir ironiška, įmonėje vadovą šiam postui užimti, rinkosi iš manęs ir sesers. Džiaugiuosi, kad išsirinko seserį. Darbą per šiuos beveik 2,5 metų pakeitėme tik du kartus. Norint kilti karjeros laiptais, geriau likti vienoje įmonėje kuo ilgiau, nes jeigu esi motyvuotas ir dirbi gerai – neliksi nepastebėtas!

Gyvenamąją vietą teko keisti net penkis kartus. Paskutinis kartas nemelavo, ir jau daugiau nei metus gyvename tame pačiame bute. Puiki vieta, nes iki darbo autobusu tik 10 minučių, jūra šalia, namuose ramu, vaizdas pro langą leidžia pasijusti kaime. Kaimynai augina porą vištų, paršelių. Juokas juokais, bet man, daugumą vasarų praleidusiai kaime, pas močiutę, toks kaimiškas vaizdelis labai prie širdies. Namuose ramu ir gera, o jeigu pasiilgsti miesto šurmuliui – belieka išeiti į gatvę – ir štai tu mieste, šurmulyje ir nesibaigiančiame klegėjime. Gyvename toliau nuo centro ir tuo džiaugiamės. Gyvenome ir pačiame centre, bet šurmulys vargino.

Laisvalaikiu aplankome šalia Nicos esančius miestus, kaimelius. Kartais vykstame į Italiją, nes iki jos vos pusvalandis kelio traukiniu. Nuiname koncertus, įvairius miesto renginius arba tiesiog ramiai pasivaikštinėjame prie jūros. Kartais važinėjamės riedučiais, nes pėsčiųjų ir dviratininkų takas prie pat jūros! Susitinkame su vietiniais lietuviais (jų čia yra tikrai nemažai), kartu susirengiamės žiūrėti krepšinio varžybų. Turime savo grupę „facebook“e“. Turiu keletą lietuvių draugų, su kuriais susitinkame dažniau. Tačiau gyvenant ir dirbant su sese lietuvių kompanijos netrūksta. Per tiek laiko įpratau girdėti įvairias kalbas aplink. Čia apstu arabų, rusų, italų ir pan.

Per visą šį laiką įpratau prie to, kas labiausiai erzino – daugelis parduotuvinių sekmadieniais nedirba. Iš pradžių buvo tikrai sunku žinant, kad Lietuvoje apsipirkti gali nueiti ir sekmadienį. Čia visi didieji prekybos centrai sekmadieniais nedirba. Sekmadienis lieka visiškai poilsio diena. Taip pat pradžioje trukdė tai, kad dauguma įstaigų turi 2 val. pietų pertrauką. Ir dar vienas labai erzinančias dalykas – „popierizmas“. Niekada neteko pildyti tiek daug įvairių dokumentų, norint atsidaryti sąskaitą banke, užsiregistruoti pas gydytoją. Net kiekvieną kartą nuėjus į vaistinę turi pasakyti savo telefono numerį bei adresą. Tai mane vargina dar iki šiol. Lietuvoje viskas daug paprasčiau!

Ką vadinu savo namais? Savo gyvenamąją vietą, t.y. Nicą. Nors, jeigu kada kalbu apie grįžimą (atostogoms) namo, tai mintyse turiu grįžimą namo, pas tėvelius, į Užtiltę. Šiuo metu, nors manau ir visam laikui, širdyje turiu dvejus namus.

Vienas iš neigiamų emigracijos niuansų – artimųjų ilgesys. Tačiau džiaugiuosi, kad artimieji ganėtinai dažnai atvyksta pasisvečiuoti pas mus. Kai tik galime, į Lietuvą grįžtame ir mes. Taip pat labai dažnai „pasimatome“ skype pagalba, susisakambiname, nes turime neribotus ir nemokamus skambučius į Europą. Šiuo metu apie grįžimą į Lietuvą negalvoju. Kol kas gyvenu ir kuriu gyvenimą čia. Niekada nesakau „niekada“ – kas žino, gal pasensiu Lietuvoje... Tiesą sakant, mokyklos laikais nemėgavau užsienio kalbų, tarp jų ir prancūzų. Net nebuvo minties, kad kada nors gyvensiu Prancūzijoje. „Et voila!“ Dėkinga brangiai auklėtojai ir prancūzų kalbos mokytojai Mildai Markulienei už kantrybę, raginimus laikyti valstybinį prancūzų kalbos egzaminą. Gyvenu Prancūzijoje, o kur toliau – nežinau. Yra keletas šalių, kurios mane taip pat žavi. Palieku tai likimui...

Artėjančių švenčių proga siunčiu pietų saulės ir lengvą Viduržemio jūros dvelksmą, tačiau mainais prašyčiau sniego, kurio čia man tikrai labai trūksta, ypač žiemos švenčių metu!

SIMONA:

Baigusi Mykolo Romerio universiteto Teisės ir valdymo bakalauro studijas sulaukiau netikėto skambučio – kvietimo į darbo

pokalbį. Ir štai – gražus, modernus pastatas, už lanko dar gražesnė Neries ir Baltojo tilto panorama – mano darbo vieta. Šaunus ir šiltas kolektyvas ir, žinoma, galimybė tobulėti. Darbas prasidėjo seminarais ir apmokymais. Tik gaila, kad nebuvau patenkinta esama situacija – darbas tapo monotoniškas, nejučiau jokio vidinio pasitenkinimo ir tos ramybės, kai žinai, kad esi ir darai būtent tai, ko nori. Norėjosi geresnio atlyginimo – juk tiek svajonių, tiek tikslų. Sesė mane, o aš sesę pradėjau kalbinti bandyti sėkmę kartu. Pradėjom domėtis, ką ir kaip reikia daryti, nuo ko viską pradėti. Vis kartodavome žodžius: „jei nepasiseks, bet kada sugrįšim, juk čia namai ir šeima“.

Pati pradžia buvo mokyklos suole, pirmosios prancūzų kalbos mokytojos Ilonos Šukienės pamokose. Tas didelis Prancūzijos žemėlapis – gal per pirmąją pamoką, o gal ir šiek tiek vėliau, bet kaip visad įsistebeilijus į jį, vieną kartą užgimė didelė ir stipri svajonė – noriu kada nors aplankyti ir pažinti šią šalį, noriu ten apsigyventi. Tada dar nenučiuokiau, kad atklydusios svajonės ir mintys programuojaš ir vieną dieną realizuosis. Su malonumu ir entuziazmu mokiausi prancūzų kalbos. Sekėsi gerai, dėkinga mokytojoms už kantrybę, už tikėjimą ir nuolatinį skatinimą eiti pirmyn!

Taigi 2011–ųjų rugpjūtį prasideda didžiosios mano gyvenimo permainos. Išvykstu su sese į Prancūziją. Po ilgų ieškojimų, sėkmių ir nesėkmių – dirbu Nicos oro uoste, įmonėje, kuri dirba Air France ir kitoms užsienio avialinijoms. Komplektuojame ir ruošiamės skrydžių keleiviams ir personalui patiekalus, gėrimus ir kitus skrydžio metu reikalingus dalykus. Neseniai buvau paaugštinta pareigose. Šiuo metu esu Produkcijos skyriaus komandos vadovė. Gera žinoti, kad visos pastangos ir išgyventos juodos dienos turėjo prasmę ir nenuėjo veltui. Tapau žymiai stipresnė, užgrūdinta. Nėra lengva dirbti su kitų tautybių žmonėmis, bet stengiesi prisitaikyti, suprasti, toleruoti, pažinti. Norint išlikti, kartais reikia mokėti prisitaikyti. Kaip yra rašoma Scott Peck knygoje „Neparamintuotu taku“, reikia keisti savo vertybių žemėlapi, nuolat jį peržiūrėti ir papildyti.

Suprantu, kokia esame stipri, darbšti ir protinga tauta. Didžiuojusi, kad esu lietuvė. Džiaugiuosi, kad aplinka, kurioje augau, šeimoje įskiepytos vertybės, mokykloje išugdytas darbštumas ir atsakingumas padėjo ir padeda siekti tikslų, augti, tobulėti. Turiu emigrantės statusą, ir gerai, nes dėl to čia esu kitokia. Su malonumu taisau ir taisysiu kitus, kurie klausia, ar mes esame Europos Sąjungoje? Ar mūsų kalba kaip rusų? Ar mes rusės? Gaila, bet nemažą dalį klausimų teko išgirsti iš valdžios institucijose dirbančių asmenų. Manau, kad esminis skirtumas tarp mūsų, lietuvių, ir Prancūzijoje sutinkamų žmonių (tai emigrantų, ypač iš šiaurės Afrikos, perpildyta šalis) yra tai, kad esame darbšti, darbo nebijanti tauta, mokame siekti savo tikslų ir esam užsispyrę. Esame jautresni vienas kitam. Norėtusi, kad mūsų senoliai būtų labiau gerbiami ir prižiūrimi kaip čia – visad pasipuošę, gyvenimo malonumais besidžiaugiantys.

Lietuva – vieta, kur norisi sugrįžti, nes žinau, kad laukia tėvai ir seneliai. Gimtųjų namų ilgesys neišgydomas. Jo nepaslėpsi, neištrinsi.

Šiuo metu galiu drąsiai pasakyti: nesigailiu savų sprendimų ir pasirinkimų. Kaip niekad žinau, kad svarbiausia klausyti savo širdies, nebijoti klysti ir nesustot ieškoti. Taip pat svarbu tai, kad yra, kas palaiko, skatina ir padeda. Už tai, kur dabar ir kuo esu, dėkoju savo pirmajai mokyklai, tėveliams, sesei, ir kitoms gyvenimo aplinkybėms ir netikėtumams.

Sveikinu Mokytojus ir gimnazistus su artėjančiomis šv. Kalėdomis ir Naujaisiais metais! Prasmingų, į gražią ateitį vedančių darbų, kantrybės ir jautrumo vieni kitiems!

Aciiū, kad prisiminėtė.

Helsinkio Suomalainen Yhteiskoulu vidurinė mokykla. Istorijos pamoka.

Patirtis, įgyta svetur

Paskutinę lapkričio savaitę mokytojos Dainoros Biliūnaitės mokiniai galėjo atsikvėpti nuo lietuvių kalbos pamokų. Ji buvo savaitę išvykusi į stažuotę plėsti savo žinias. Savo išpūdžiais mokytoja pasidalino ir su mumis.

Kaip Jums pasitaikė proga vykti į šią stažuotę? Kodėl būtent Suomija?

Dar vasaros pradžioje Ugdymo plėtotės centro internetiniame puslapyje radau informaciją apie skelbiamą atranką dalyvauti trumpalaikėse stažuotėse Airijoje, Ispanijoje, Norvegijoje, Suomijoje ir Slovėnijoje. Jos tikslas – supažindinti

penktadienį (29 d.). Dalyvavome trijų dienų edukacinėje programoje, kurios metu susipažinome su Suomijos švietimo sistema, lankėmės nacionalinio ir regioninio lygmens švietimo institucijose, mokyklose, stebėjome pamokas.

Kokius panašumus ir skirtumus išvelgėte tarp Lietuvos ir Suomijos mokyklų?

Daugiau skiriasi pati švietimo politika. Vienas iš svarbiausių dalykų, kuriuo paremta švietimo sistema – pasitikėjimo kultūra. Pasitikėjimo kultūros mums, lietuviams, labiausiai ir trūksta. Suomijos pradinėje mokykloje mokiniai mokosi nuo pirmos iki šeštos klasės. Pagrindinėje mokykloje

mes galime tik pavydėti. Pradinėje ir pagrindinėje mokyklose vaikai vaikšto tik su kojineimis. Pertraukas leidžia žaisdami lauke. Tai jiems yra privaloma, nebent prastas oras. Įprasta mokytis vaikstant po klasę, sėdint ant grindų ar lauke, užduotis atlikti tariantis ar diskutuojant tarpusavyje. Ir dar daug daug skirtumų galiu vardinti, o panašumų, deja, nelabai daug. Tiesiog ir ten, ir pas mus mokosi ir padykę, ir geri mokiniai...

Ar pastebėjote kokių nors neigiamų išvalgų Suomijos švietime?

Tikrai nepastebėjau. Jų gal ir nelabai galime rasti. Juk suomiai lyderiauja savo pasiekimais švietimo srityje.

Helsinkio universiteto mokytojų ruošimo centre. Paskaitą skaito prof. Matti Meri.

mokytojus su užsienio šalių pedagogų gerą patirtimi ir jos pritaikymo galimybėmis Lietuvoje. Tokia stažuotė mane sudomino ir nutariau pabandyti. Reikėjo internete užpildyti paraišką, prioritetine tvarka pasirinkti tris šalis ir parašyti motyvacinį laišką, kodėl norėčiau dalyvauti stažuotėje, kuo būtų naudinga ir pan. Pirmąją šalį nurodžiau Suomiją, nes man buvo aktualiausia tema (Kūrybiškumo ugdymo pamokose patirtis). Rugsėjo mėnesį gavau kvietimą dalyvauti stažuotėje Suomijoje.

Su kuo vykote į šią stažuotę ir kiek dienų ji truko?

Į stažuotę vyko 12 mokytojų iš įvairių Lietuvos mokyklų. Į Helsinkį nuskridome pirmadienį (lapkričio 25 d.), o grįžome namo

(žemesnysis vidurinis ugdymas) – 7-9 klases. Aukštesnį vidurinį ugdymą sudaro dvi pakopos: aukštesnioji vidurinė mokykla, ruošianti studijoms universitetuose, ir profesinė (amatu) mokykla. Mokykla suteikia pagrindinę mokomąją medžiagą (pvz.: knygas, sąsiuvinus, pieštukus, trintukus, technologijų, dailės pamokoms visas reikalingas medžiagas, produktus ir pan.). Įdomu tai, kad pamokų metu mokiniai rašo pieštukais. Visi mokiniai mokykloje maitinami nemokamai. Lankėmės trijose mokyklose ir visos paliko labai gerą įspūdį. Visur erdvi, jauku, tvarkinga. Mokyklų erdvės suprojektuotos taip, kad tinka ne tik mokymuisi, bet ir laisvalaikio praleidimui. Labai stipri visų mokyklų materialinė bazė. To

Kokių išpūdžių kupina grįžote į Lietuvą?

Įspūdžiai kuo puikiausi. Džiaugiuosi suteikta galimybe susipažinti, pasimokyti iš užsienio kolegų. Įgyta patirtis labai naudinga. Juk ne veltui yra sakoma, kad jei susipažįsti su šalimi sėdėdamas ant sofos ar prie kompiuterio, tai skaitai tik knygos viršelį, o jei keliaudamas, tai skaitai visą knygą.

Džiaugiamės mokytojos įgyta patirtimi, patirtais išpūdžiais. Linkime, kad tai būtų ne paskutinis kartas išvykti svetur bei sužinoti kuo naudingesnės bei vertingesnės informacijos!

Viltė RIMDEIKAITĖ,
IVgb klasė,
Gustė PUŽAITĖ,
IVg b klasė

Žaliojo medinio arklio metai nusimato įvairūs ir nenuspėjami. Jie pažers ir gražių akimirų, ir nemalonių įvykių. Abiturientai, nenusivilkite, jei pranašytės bus ne visai tokios, kokių tikėjotės, viskas priklauso nuo jūsų pačių, svarbiausia svajonės, tikslai, ir naujus metus pradėti pozityviai, su šypsena.

Avinas (Adelė V., Justas V., Rustamas V., Erika Z.)

Avinams puikiai seksis ne tik protinis, bet ir fizinis darbas.

Ką pranašauja žaliojo medinio arklio metai mūsų abiturientams?

Juos lydės didžiulė sėkmė, ypač per brandos egzaminus. Šio ženklo žmonės sportiški, lankstūs, geros formos. Nors greitai išvedami iš kantrybės, nereikėtų prunkšti dėl kiekvienos smulkmenos. Pamiškite egoizmą, daugiau pagalvokite apie aplinkinius. Jei gerai elgsitės, visi jūsų norai ir troškimai pildysis tarsi burtininko lazdelei mostelėjus.

Jautis (Viktorija Š.)

Jaučiamas svarbiausias vienintelis dalykas – tai jo gerovė. Mintis, jog būtina reikia išsiveržti pirmyn, vis didės. Ji neduos ramybės ir po Šimtadienio. Jei įdėsite daug pastangų, siekis tapti studentu artėjančiais metais išsipildys.

Dvyniai (Eimantas S., Justinas V., Virgis S., Patricija K.)

Dvyniai trykstantys energija, jie nuolatos keliauja, nežino, kas tai yra nuobodulys. Pasižymi ypatingu patrauklumu, veikiančiu aplinkinius. Šiais metais niekas neatsispirs Dvynių žavesiui. Puikiai seksis kūrybiniai darbai.

Vėžys (Laura L., Vilma A., Jurgita S.)

Vėžio ženklo atstovės aistringos ir gyvena vadovaudamosi širdies balsu. Jautrios, nekantrios, trokštančios būti mylimos, tiesiog spinduliuos šilumą ir visuomet bus sumaniuos kažką naujo. Vėžiui labai svarbu patirti nuotykius su priešinga lytimi, todėl reikėtų prilaikyti vadeles ir pasikaustyti moksluose. Kad egzaminai neatneštų staigmenų, tinkamai paskirstykite jėgas ir laiką. Metų pabaigoje, kopiant karjeros laiptais, ypač pravers naujos pažintys.

Liūtas (Miglė G.)

Šio ženklo žmonės itin bendraujantys, mėgstantys pokylius, renginius, 2014 metais nestovės vietoje ir nekramsos žolės. Sugebės patys gerai pasilinksinti per šimtadienį ar paskutinį skambutį ir pralinksinti kitus. Nesukuklins, savo žavesiu mokės atkreipti į save dėmesį. Jis sudaužys daugybę širdžių, net ir nelabai stengdamasis. Nuo liepos iki rugsėjo – didelis šansas vienišiu Liūtui susirasti antrą puselę.

Mergelė (Jurgita K.)

Mergelės ženklo atstovai, apsaugę nuo meilės, sprendimus darys neskubėdami, viską gerai iš esmės apgalvos, nepersistengs dirbti, tad per egzaminų sesiją jums nepamaisys botagėlis. Galbūt teks jus pažaboti. Įstikus nesėkmei, prisiminkite: viskas, kas bloga, kada nors baigiasi.

Svarstyklės (Eityvydas M., Mantvydas M., Giedrė P.)

Jos nuolatos svyruos tarp savų interesų bei dėmesio kitam ir taip norės viską pakeisti: pasiūsti velniop nusibodusį mokslą, išvažiuoti gyventi į kitą miestą. Bet žaliojo medinio arklio metais Svarstyklėms nevalia iš esmės viską keisti, – tai bus skaudus klaidas. Geriau praturtinti savo gyvenimą naujomis spalvomis: lankyti šokių, piešimo, dainavimo pamokas. Tad pasikaustykite kanopas, išsirinkite tinkamą balną ir štenkitės išlaikyti pusiausvyrą.

Skorpionas (Augustinas Š., Ernesta A., Reda S.)

Jis jau seniai bus pasiekęs tikslą, kai kiti dar tik bėgs link jo. Pilnas kaprizingo nekantrumo belaukdamas kitų, jis tiesiog nerims savo kailyje. Kiek Skorpionas yra mėgiamas dėl savo linksmo būdo, tiek greitai gali ir supykdyti draugus nevaldomu tiesmukumu ir nuolatiniu noru būti dėmesio centre. Tačiau turėdamas guvų protą, atvirą būdą bei apdovanotas puikia iškalba, greitai sugebės be didesnių problemų užglaistyti visus nesklaidumus.

Šaulys (Gustė P., Naglis M., Darius G.)

Šio ženklo atstovai savarankiški ir nepriklausomi, tikri ristiūnai, todėl nesistengs klausyti kitų patarimų. Dėl nepastovaus būdo jiems atsibos mokslai, nors rezultatai bus neblogi. Jei širdyje užsidegęs meilės liepsna – nevertėtų jos slopinti, geriau atsipalaiduokite.

Ožiaragis (Viltė R.)

Linksmi ir žvaliai, tarsi būtų cirko arklis, jis šuoliuos per lygumas. Jis norės bendrauti ir patikti žmonėms. Ožiaragis gyvena akimirkos džiaugsmu, visuomet ieškos naujų, įdomių išpūdžių. Jis mieliai leis į nežinomybę – gal jau už pirmo posūkio lauks naujas nuotykis? Egzaminų rezultatai gali pakoreguoti galimybes.

Vandenis (Vytis K., Aistė M., Laura G., Eimantė V.)

Šio ženklo atstovai svajos ne apie aptvertą pievą, jis per daug myli savo nepriklausomybę. Jėgas stengsis išbandyti laisvėje, šuoliuos per neaprepiamas mokslo platybes. Tai vienas iš temperamentingiausių, greičiausių ir judriausių zodiako ženklų, visuomet ieškantis naujų išpūdžių.

Žuvis (Gintarė R., Gaudvilė J.)

Jos realitės ir pragmatiškos, tačiau neieškančios naudos. Lankys įvairius renginius, teatrą, susirinkimus, sportines varžybas – visa, kur daug žmonių. Bus linksmos, iškalbingos ir populiarios. Neišvengs streso egzaminų metu, ypač per gimtosios kalbos įskaitą.

Vartui Goda AMIRJAN, III g klasė

LAIMĖS IŠVYKO IEŠKOTI...

Emigracija – aktuali tema dabartinėje Lietuvoje. Žmonės emigruoja dėl įvairių priežasčių: politikos ir ekonomikos, suradus antrąją pusę kitoje šalyje ar dėl didesnio uždarbio. Ne išimtis ir mūsų miestelio mokiniai, kurie išvyko laimės ieškoti svetur. Taigi, nusprendžiau su kai kuriais susisiekti ir apie juos sužinoti daugiau.

Pirmiausia susisiekiu su mokiniu Dainiumi Žeglaičiu, baigusiu mūsų mokyklą (tuomet dar vidurinę) prieš 12 metų. Lietuvoje jis baigė Vilniaus technologijų ir dizaino kolegiją, įgijo interjero dizaino specialybę. Dirbo ne visai pagal specialybę, daugiausiai užsiėmė baldų dizainu. Interjerų projektų turėjo taip pat, bet tai buvo pagal autorines sutartis. Dainius išvyko iš Lietuvos prieš porą metų dėl didesnių galimybių ir noro kažką pakeisti gyvenime. Jam svetimose šalyse sunkiausia buvo kalbėti, nes mokykloje nesimokė anglų kalbos, (tuomet buvo tik prancūzų kalba), todėl visos žinios buvo sukauptos iš filmų, knygų, muzikos. Suprasti nebuvo sudėtinga, atsakyti buvo sunkiausia. Bet žingsnis po žingsnio įveikė savo baimes, pramoko kalbėti. Lankė anglų kalbos kursus, jie labai padėjo. Dainius ketina ir toliau mokytis. Jis pripažįsta, jog norint dirbti paprastą nekvalifikuotą darbą, užtenka anglų kalbos pagrindų. Bet jei sieki kažko daugiau – geresnio darbo ar aukštesnių pareigų – kalba būtina ir lygis turėtų būti ištis aukštas. Šiuo metu Dainius gyvena Mančesterio mieste. Tai yra trečias pagal dydį miestas Jungtinėje Karalystėje. Jame gyvena apie 2,5 milijono žmonių. Šis miestas garsus futbolo komandomis Manchester United ir Manchester City. Dainiui šis miestas patinka, nes yra jaukus. Čia kiekvienas gali surasti savo mėgstamą kampą. Jis laisvalaikiu labiausiai mėgsta nueiti į teatrą, aplankyti muziejus, pasivaikščioti po miestą, paieškoti kokių netikėtų vietų. Jei įgrysta Mančesteris, už 100 kilometrų yra Liverpulius. Tai žymiosios grupės „Beatles“ miestas. Liverpulius yra menininkų miestas. „Žodžiu, ką veikti tikrai yra“, – teigia buvęs mokinys. Dainius šiuo metu dirba įmonėje, kuri gamina produkciją iš akrilo (plastiko rūšis) ir iš PVC. Jo pareigos – lazerinių pjovimo staklių operatorius. Prispazįsta, kad tai ne jo svajonių darbas, bet šiuo metu tai padeda apmokėti sąskaitas. Anksčiau turėjo nedidelį interjero projektą: projektavo stomatologijos kliniką. Tai jam buvo ištis labai įdomi patirtis, tuo labiau, jog niekad neteko kažko panašaus projektuoti. Dainius svetimose šalyse dar tik ieško vietos po saule. Jis prispazįsta, jog į Lietuvą gyventi anksčiau ar vėliau sugrįš, bet kol kas parvažiuoja vieną ar du kartus per metus – aplankyti tėvų, giminių, susitikti su draugais.

Abiturientams, kurie nori išvykti į užsienį, atsako: „Aš padrašinčiau važiuoti, bandyti, patirti. Patarimas toks: reikia turėti planą, ką nori veikti. Galimybės ištis čia yra didelės, bet ir konkurencija didelė. Kad bus lengva, tikėtis nereikėtų. Jei nori kažko pasiekti gyvenime, turi labai daug dirbti, taip jau yra visur“.

Rasa Budzilaitė, baigusi mokyklą 2004 metais ir VGTU įgijusi nekilnojamojo turto vadybos ir verslo administravimo specialybę irgi išvyko laimės ieškoti svetur. Trumpam, bet viskas susiklostė taip, kad gavo gerą darbą ir ėmė kurti gyvenimą Londone. „Galimybės čia ribų nėra. Tai miestas, visad pilnas žmonių, šurmulio, triukšmo ir įvairiausių pasaulio kultūrų. Dirbu kartu su draugu. Turime verslą, susijusį su renginių organizavimu. Laisvalaikiu važiuoju spor-

tuoti, lankau šokių pamokas, o kai randam daugiau laisvo laiko, stengiamės pakeliauti. Anglijoje laikas skrieja daug greičiau, nes visi skuba, lekia kaip akis išdege, – pasakoja Rasa ir pataria, –jei planuojate kažkada išvažiuoti, siūlyčiau kuo geriau išmokyti tos šalies kalbą, nes be kalbos gali tukti pakautis lagaminus namo anksčiau nei planavote.“

Taip pat pabendrauti teko ir su šiais metais baigusiu gimnaziją mokiniu Roku Garuoliu. Jis nusprendė mokslus tęsti užsienyje, nepasilikti Lietuvoje. Rokas prispazįsta, jog tokiam sprendimui priešasčių buvo ne viena. Pirmiausia pati mokyklos sistema: pasirinkti specialybę, užsienyje jos ir yra moksma, nėra nei vieno dalyko, kuris būtų nesujęs su pasirinktąja specialybe. Lietuvoje, nesvarbu ką besimokytum universitete, filosofija yra privalomas dalykas. Todėl labai dažnai Lietuvoje studijos pailgėja metais. Čia galima gauti bakalaurą laipsnį po 3 metų mokymosi. Taip pat Jungtinėje Karalystėje įgyti diplomai yra daug labiau vertinami visoje Europoje nei Lietuvos diplomai. Rokas labai daug girdejo iš vyresniųjų, kaip „neturėjau nė vienos savo dalyko paskaitos per pirmą pusmetį“. To Rokui tikrai nesinori, nes jis ruošiasi mokytis rimtai. Užsienyje Roką žavi mokėjimo už mokslą sistema: „Ji yra nuostabi, pinigų pradėdi gražinti tik gavęs darbą ir tik uždirbdamas tam tikrą pinigų sumą, tad be batų nepalik“. Rokas dar priduria, kad taip pat yra siūlomos bepaltūkinės studentų paskolos, pašalpos, pinigai įsigyti knygoms ir t.t. Taip pat galima gauti vadinamą „placement“ arba – darbo praktiką, kur įsidarbinus yra gaunami nemaži pinigai ir darbo patirtis. Darbą siūlo firmos bendradarbiaudamos su universitetais, o firmų pavadinimai daug ką pasako – nuo Microsoft, Google, Lloyds Bank, Jaguar, Aston Martin, Rolls Royce... Roką žavi mokyklos mokybė, bibliotekų, kompiuterių gausa. Taip pat jis džiaugiasi daug ilgesnėmis atostogomis, nes universitete grynas mokslas trunka 22 savaites

per metus. Taigi, Rokas įstojo į University of Bath, Jungtinėje karalystėje. Jo specialybė – transporto inžinerija. Rokui mokytis sekasi gerai, darbo krūviai gana dideli, tačiau tai yra todėl, kad mokslo tipas yra daugiau paremtas savarankišku mokslu. Per dieną būna 1–5 paskaitos. Šis universitetas – pirmaujantis universitetas pagal studentų patitenkinimą. Inžinerijos srityje jis lenkia net Oksfordo ir Kembridžo universitetus, tad studentui tenka daryti daug papildomų namų darbų. Rokas guodžiasi, jog reikia daug aprėpti per labai trumpą laiką.

Iš Lietuvos išvykti nebuvo sunku – skatino artimieji, o ir pats neturėjo minčių likti Lietuvoje. Visiems abiturientams, kurie žada studijas tęsti užsienyje, Rokas pataria nebijoti ir jei tik yra galimybių – geri pažymiai, egzaminų rezultatai, geros anglų kalbos žinios – būtent tai ir padaryti. Dar vienas užsienyje studijuojantis pažįstamas – Povilas Vaitukaitis. Tokį jo pasirinkimą lėmė nemokamas mokslas, galimybė gauti geresnį išsilavinimą bei noras geriau išmokyti anglų kalbą. Povilas įstojo į Robert Gordon University Škotijoje. Ten, kur ir norėjo. Mokyti Povilui nesunku, tik kai dirba grupėmis, jį nervina neaktyvūs Škotijos studentai. Palikti Lietuvą nebuvo sunku, tačiau kartais pasiilgsta lengvesnio gyvenimo, be atsakomybės, kai nereikia pastoviai dirbti ar mokytis. Povilas abiturientams linki drašos išvažiuoti. Nors ten pradžia daug sunkesnė nei Lietuvoje, bet daug vertingos patirties įgauni. Povilas prispazįsta, kad geriau studijuoti vykti į kitas šalis, o ne į Škotiją, nes ten oras keičiasi kas dešimt minučių, labai drėgna. Taip pat Povilas pripažįsta, kad Lietuvoje merginos daug gražesnės negu Škotijoje, tad tai galbūt galėtų būti rimta priežastis likti Lietuvoje.

Taigi, ačiū už nuoširdžius atsakymus. Tikimės, jog jų gyvenimai susiklostys kuo puikiau. Limkime didžiausios sėkmės!

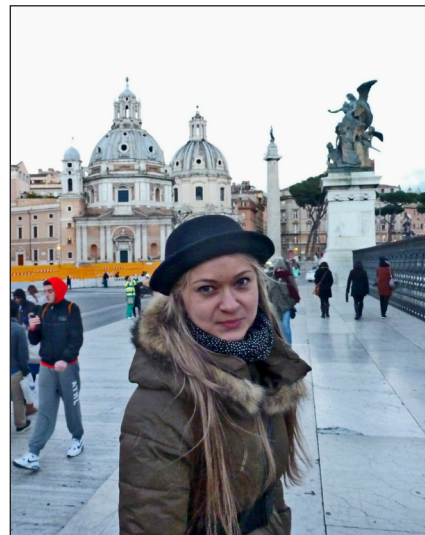
Gaudvilė JUODKAITĖ, IVga klasė

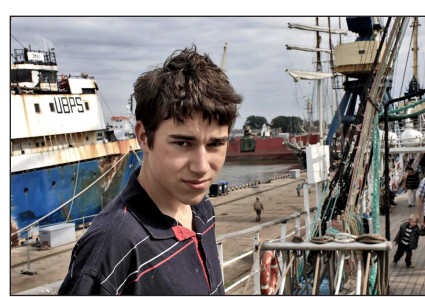
Dainius Žeglaitis.

Rokas Garuolis.

Rasa Budzilaitė.

Povilas Vaitukaitis.

kreiptis patartina mandagiai ir santūriai, pvz.: Gerbiamoji Mokytoja. Sveikinimo pradžioje netinka trumpinys Gerb., mandagiai rašyti visą žodį gerbiama. Po kreipinio geriau dėti šauktuką, ne kablelį, nors ne klaida ir pastarasis. Kalėdos – visų mūsų šventė, tačiau kiekvieną rašomą sveikinimą reikia pritaikyti konkrečiam asmeniui. Derėtų sugalvoti ką nors originalaus, galima ir pašmaikštauti. Nereikėtų

piktnaudžiauti poezijos posmeliais, citatomis, bet apskritai sveikinimams tai tinka. Kitaip tariant, geriau trumpai, bet originaliai, sklandžiai ir kūrybiškai. Labai paplitę sveikinimai su Kalėdomis, su Naujaisiais metais, bet geriau būtų sveikinti Naujųjų metų progą, linkėti Laimingų, linksmų šv. Kalėdų / Gerų švenčių. Jei nepatinka būdvardis šventas, galima jo ir nevertoti, tačiau jo buvimas ypač sušildo sveiki-

nimą. Trumpinys šv. su žodžiu Kalėdos pagal rašybos taisyklę turėtų būti rašomas mažąja raide, bet stilistiniais sumetimais galima ir didžioji raidė. Oficialius sveikinimo atvirukus pasirašome pridėdami su pagarba (iškilminga), pagarbiai (trumpiau, paprasčiau) arba Jus gerbiantis, -i, po šių žodžių kablelis nededamas.

Parengė Gražina MAKAVECKIENĖ, lietuvių kalbos mokytoja

Kalbos kertelė

Visai čia pat gražiausia metų šventė – Kalėdos. Džiugu, kad kurį laiką buvęs šiek tiek primirštas atgimė paprotys ta proga prisiminti ir pasveikinti vienas kitą atviruku. Kaip nudžiuginti giminaičius ir bičiulius – pačių sveikintojų reikalas. Čia visuotinai priimtų etiketo normų galima ir nesilaikyti. Į oficialius asmenis